

بررسی تلمیح در آثار میر نوروز و داراب افسر بختیاری

واژگان کلیدی

* آرایه‌های ادبی

* تلمیح

* داراب افسر بختیاری

* شاعران بختیاری

* میر نوروز

دکتر ژילה خانجانی* jilakhanjani@gmail.com

استادیار زبان شناسی همگانی دانشگاه پیام نور تهران

آذر ایمانی پور

دانشجوی کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه پیام نور تهران

چکیده

تلمیح به عنوان یکی از شگردهای بلاغی است که همواره نقشی مهم و موثر در القای عواطف و آفرینش تصاویر ادبی؛ بخصوص در حوزه شعر داشته است. ویژگی قابل توجه تلمیح آن است که به عنوان یک شیوه فرمی برای تبیین ذهنیات، می‌تواند آشکال بلاغی دیگری را نیز در بطن خود جای دهد و بدین ترتیب، هم جنبه مخیل سخن را قوت بخشد و هم بُعد القایی آن را برجسته سازد. کاربرد تلمیح در شعر، از یک سو موجب خلق معانی تازه می‌گردد و از سوی دیگر، نقش مهم و مؤثری در خیال‌انگیز کردن و غنی‌تر ساختن تصاویر شعری ایفا می‌کند. براساس همین اهمیت، هدف مقاله حاضر، بررسی جلوه‌های کارکرد معنایی و بلاغی تلمیح در اشعار میرنوروز و داراب افسر بختیاری از شاعران بنام لرستان است که با روش توصیفی - تحلیلی انجام می‌گیرد. یافته‌های این تحقیق حاکی از آنند که برجسته‌ترین گونه‌های تلمیح در اشعار میرنوروز و داراب افسر بختیاری عبارتند از: اشارات و قصه‌های قرآنی - روایی؛ به ویژه ماجرای پیامبران، تلمیحات تاریخی - داستانی اشارات اساطیری - حماسی. به نظر می‌رسد این دو شاعر بر آن بوده‌اند تا شعر را به عنوان منبع آگاهی برای مردم ارائه دهند.